

РЕШЕНИЕ

№ 208

гр. Елин Пелин, 01.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, IV СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, в публично заседание на двадесет и втори август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петко Р. Георгиев

при участието на секретаря Цветанка Анг. Николова
като разгледа докладваното от Петко Р. Георгиев Гражданско дело № 20231820100400 по описа за 2023 година

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, 344, ал. 1, т. 2 КТ, чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ, чл. 224, ал. 1 КТ, чл. 128 КТ и чл. 222, ал. 3 КТ.

Делото е образувано по искова молба на Б. Т. А., ЕГН *****, с адрес: с. Елешница, общ. Елин Пелин, обл. София, ул. „Христо Ботев“ № 42 срещу „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД - ЕИК , със седалище и адрес на управление: град София 1618, район Витоша, бул. „Цар Б. III“, № 215, ет. 4, представлявано от изпълнителния директор Иван Станчев. Ищецът твърди, че от 29.11.1991 г. до 23.03.2023 г. работил при ответника, а последната му длъжност била „шофьор на специален тежкотоварен автомобил“. Ищецът твърди, че трудовото му правоотношение било прекратено със заповед № РД-11-163/21.03.2023 г. на изпълнителния директор на „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД на основание чл.192, във вр. с чл. 187, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 8 КТ и чл. 188, т. 3 КТ поради наложено наказание „дисциплинарно уволнение“. Твърди се, че има съществени нарушения на чл. 193, ал. 1 КТ, а заповедта не отговаря на изискванията на чл. 195 КТ относно форма и съдържание, като същата е немотивирана. Ищецът твърди, че преимуществено работил в базата на ответника, находяща се в с. Елешница, общ. Елин Пелин, обл. София. Предявени са обективно съединени искове: 1. на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ да се признае за незаконно уволнението на ищеца, извършено със заповед № РД-11-163/21.03.2023 г. на изпълнителния директор на „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД, и за неговата отмяна; 2. на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ да се възстанови ищеца на заемана преди уволнението работа „шофьор на специален

тежкотоварен автомобил“ в „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД; 3. на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ да се осъди ответникът заплати на ищеца сумата от 12917,88 лева, представляваща обезщетение на основание за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода от 23.03.2023 г. до 23.09.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на завеждането на исковата молба до окончателното ѝ плащане; 4. на основание чл. 224, ал. 1 КТ да се осъди ответникът заплати на ищеца сумата от 1947,88 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск към датата на уволнението за 19 дни, ведно със законната лихва от датата на предявяване на настоящата искова молба до окончателното плащане на дължимите суми; 5. на основание чл. 128 КТ да се осъди ответникът заплати на ищеца сумата от 1742,84 лева, представляваща дължимото му се, но незаплатено от работодателя месечно трудово възнаграждение за месец март 2023 година, ведно със законната лихва от датата на предявяване на настоящата искова молба до окончателното плащане на дължимите суми; 6. на основание чл. 222, ал. 3 КТ да се осъди ответникът заплати на ищеца сумата от 12917,88 лева, представляваща обезщетение в размер на 6 месечни брутни заплати, дължимо от работодателя при прекратяване на трудовото правоотношение, ведно със законната лихва от датата на предявяване на тази искова молба до окончателното плащане на дължимите суми.

Ответникът депозира отговор на исковата молба в законоустановения едномесечен срок, в който оспорва предявените искове като неоснователни. Твърди се, че исковата молба била немотивирана и не били посочени нарушенията на работодателя. Твърди се, че е спазена процедурата по чл. 192 и чл. 193 КТ, а заповедта за дисциплинарно наказание е мотивирана. Твърди се, че брутното трудово възнаграждение на ищеца било 1852,98 лева. Твърди се, че обезщетенията по чл. 224, ал. 1 КТ и чл. 222, ал. 3 КТ били платени на 24.04.2023 г. и на 23.05.2023 г. Сочи се, че в практиката на Върховния касационен съд вече е изяснено, че употребата на алкохол по време на работа и явяването на работа в състояние след употреба на алкохол са тежки нарушения на трудовата дисциплина (Решение № 52 от 6.03.2019 г. на ВКС по гр. д. № 3636/2018 г., IV г. о., ГК).

В съдебно заседание ищецът чрез процесуалния си представител адв. В. моли за уважаване на исковите претенции. В писмени бележки се сочи, че използваният анализатор за алкохол не е одобрен тип и не е вписан в регистъра за одобР. за използване средства за измерване. Сочи се, че не следва да се взема предвид заповед № РД-11-493-2/ 11.04.2023 г., с която се отменя допълнително трудово възнаграждение, тъй като е издадена от ответника след подаване на исковата молба, а и според заключението на вещото лице следва да се включи в обезщетението чл. 228 КТ.

В съдебно заседание ответникът чрез процесуалния си представител юриск. Х. оспорва предявените искове. В писмени бележки се сочи, че употребата на алкохол е установен с анализатор за алкохол, сертифициран за годен за периода от 05.10.2022 г. до 04.10.2023 г. Сочи се, че допълнителните трудови възнаграждения не са с постоянен характер, тъй като били отменени със заповед № РД-11-493-2/ 11.04.2023 г., като се сочат разпоредбите на чл. 15, ал. 1 НСОПЗ във връзка с чл. 66, ал. 11, т. 7 КТ, както и чл. 22, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 НСОПЗ.

Съдът, като прецени събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не спори относно наличието на трудово правоотношение между страните в периода от 29.11.1991 г. до 23.03.2023 г. Трудовото правоотношение е прекратено със заповед № РД-11-163/ 21.03.2023 г. на изпълнителния директор на „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД поради наложено наказание „дисциплинарно уволнение“ на основание чл.192, във вр. с чл. 187, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 8 КТ и чл. 188, т. 3 КТ на Б. Т. А. на длъжност „шофьор специален тежкотоварен автомобил“ в „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД съгласно трудов договор № 936/29.11.1991 г. със следните мотиви: „Съгласно сключен трудов договор между Б. Т. А. - служител и „Автомобилисти“ ЕАД - работодател, служителят изпълнява служебните си задължения като шофьор специален тежкотоварен автомобил. Със заповед № РД-11-93/17.02.2023 г. на изпълнителния директор на „Автомобилисти“ ЕАД е разпоредено извършването на проверки за употреба на алкохол на служителите от АБП и БПС на „Автомобилисти“ ЕАД. В изпълнение на цитираната заповед на 22.02.2023 г. е извършена проверка с техническо средство - анализатор за алкохол DINGO E-010 на АБП, БПС и сервиз „Елешница“. С доклад с вх. № РД - 07 - 238/23.02.2023 г. на Валерий Тончев, ръководител отдел „С, ВН и КБ“ е констатирано, че при проверка на 22.02.2023 г. в АБП „Елешница“ Б. Т. А. е бил с наличие на алкохол в организма от 0,11 промила. Проверката е извършена в 12,56 ч. - т.е. в рамките на работния ден. Съгласно нормата на чл. 126, т. 2 и т. 6 от Кодекса на труда (КТ), работникът и служителят е длъжен при изпълнение на работата, за която се е уговорил, да се явява на работа в състояние, което му позволява да изпълнява възложените задачи и да не употребява през работното време алкохол или друго упойващо вещество, да спазва правилата за здравословни и безопасни условия на труд. Съгласно Раздел 2, т.2.4. от длъжностната Ви характеристика носите дисциплинарна и имуществена отговорност и отговорност за неспазване на здравословните и безопасни условия на труд. Употребата на алкохол по време на работа или явяването на работа в трудовата дисциплина, още повече предвид изпълняваната от Вас длъжност, същото е предпоставка за създаване на сериозни инциденти, същото представлява нарушение, изразяващо се в явяване на работника или служителя на работа в състояние, което не му позволява да изпълнява възложените му задачи, неспазване на правилата за здравословни и безопасни условия на труда и злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието на основание чл. 187, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 8 от КТ. Във връзка с констатираното нарушение е отправено искане за обяснения по чл. 193 от КТ с рег. № РД-18-465 от 23.02.2023 г., получено срещу подпис от лицето на 24.02.2023 г. В посочения еднодневен срок за обяснения, лицето е представило такива с рег. № РД-18- 465-1/27.02.2023 г. В същите, Б. А. твърди и потвърждава направените констатации, като твърди, че „При направената проверка за употреба на алкохол на 22.02.2023 г. и показания нисък промил се дължи на това, че вечерта на 21.02.2023 г. имах гости, с които изпих 200 гр. ракия, като крайния час бе 21 ч. Аз съм 32 години във фирмата и на работното място не съм употребявал алкохол“. Фактическа обстановка: Във връзка с гореизложеното, Б. Т. А. е извършил нарушение на трудовата дисциплина по чл. 187, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 8 от Кодекса на труда, изразяващо се в явяване на

работника или служителя на работа в състояние, което не му позволява да изпълнява възложените му задачи, неспазване на правилата за здравословни и безопасни условия на труда и злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието. Измереното количество алкохол в кръвта е 0,11 промила, още повече, че проверката е извършена в 11,37 ч. на обяд. В обясненията си Б. Т. А. не оспорва, а признава, че се е явил на работа след употреба на алкохол. Анализирайки тежестта на извършеното нарушение, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на служителя, определям наложеното наказание „дисциплинарно уволнение“.

Според отбелязването към заповед № РД-11-163/21.03.2023 г. същата била връчена на 23.03.2023 г. в 12.50 ч., като ищецът отказал да я подпише и да получи копие в присъствието на Елизабет Руменова Падинска, специалист УЧР и Валерий Тончев Тончев, р-л отдел С ВН и КТ.

Представен е фиш за заплата на Б. Т. А. за месеца януари 2023 г. с общо начисления - 2152,98 лв. (основна заплата от 1068 лева, клас прослужено време от 784,98 лева и ДТВ РД 11/493 от 300 лева). Представен е фиш за заплата на Б. Т. А. за месеца февруари 2023 г. с общо начисления - 2352,98 лв. (основна заплата от 1068 лева, клас прослужено време от 784,98 лева, ДТВ РД 11/493 от 300 лева и ваучери за храна от 200 лева). Представен е фиш за заплата на Б. Т. А. за месеца февруари 2023 г. с общо начисления – 2632,73 лв. (основна заплата от 728,18 лева, клас прослужено време от 535,21 лева, ДТВ РД 11/493 от 204,55 лева, обезщ. чл. 224 от 1667,68 лева и ваучери за храна от 200 лева). Представен РКО от 24.04.2023 г. за получена от Б. Т. А. сума от 2632,73 лева с основание заплата 03.2023 г. и чл. 221, ал. 2 КТ.

Със заповед № РД-11-331 от 23.05.2023 г. е наредено на Б. Т. А. да се изплати обезщетение на основание чл. 222, ал. 3 КТ, поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на brutното трудово възнаграждение за срок от шест месеца. Според отбелязването върху заповедта същата е връчена на ищеца Б. Т. А. на 30.05.2023 г.

Представено е преводно нареждане от 23.05.2023 г. до Б. Т. А. за сумата от 11117,88 лева с основание „обезщетение 6 brutни заплати съгласно чл. 222, ал. 3 КТ.

С разпореждане № ***** от 12.02.2020 г. на ищеца Б. Т. А. е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст от 11.11.2019 г., пожизнено по чл. 68, ал. 1, т. 2 КСО с посочена месечна сума за плащане 850,62 лева.

С допълнително споразумение от 04.04.2022 г. към трудов договор № 376/16.12.1994 г. е изменено основно трудово възнаграждение на ищеца Б. Т. А. от 968 лева в размер на 1068 лева, считано от 01.04.2022 г.

Представена е характеристика на длъжност „шофьор специален тежкотоварен автомобил“ в Автомагистрала София ЕАД, подписана от Б. Т. А. на 03.08.2011 г.

Представена са трудови книжки на ищеца Б. Т. А., в които последното отбелязване е от „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД за прослужено време от 25.11.1991 г. до 23.03.2023 г.

Според доклад от 22.02.2023 г. на инж. В. Т. Т. до ИД на „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД, на 22.02.2023 г. извършили 45 проверки за алкохол, като с 0 промила били 40 броя, а за Б. Т. А. показало 0.11 промила, за Георги Х. Коцев – 0.14 промила, за Янко Иванов Б.ов – 0.35 промила, за Лъчезар Георгиев Спасов – 0.37 промила, за В.Ц. Й.– 1.30 промила. Съставен е протокол от 22.02.2023 г. от комисия инж. Валерий Тончев Тончев и инж. Е. Н. Д.. В присъствен лист от 22.02.2023 г. на служители от Автосервиз Елешница от 22.02.2023 г. са посочени 9 лица. Представен е протокол № 20221005-001 от 05.10.2022 г. за сервисна проверка, ремонт и калибровка на уред Dingo-E-010 със заводски сериен номер APG9L0031 с посочена валидност до 04.10.2023 г., издаден от Керагон ЕООД, гр. София, ул. 20-ти април № 13.

С писмо до Б. Т. А. с изх. № РД-18-465 от 23.02.2023 на „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД са изискани обяснения по чл. 193 КТ във връзка с констатирана на 22.02.2023 г. употреба на алкохол в срок от 1 ден от получаване на писмото, като Б. Т. А. се подписал, че го е получил на 24.02.2023 г. С вх. № РД-18- 465-1/27.02.2023 г. са постъпили обяснения от Б. Т. А. в следния смисъл - „При направената проверка за употреба на алкохол на 22.02.2023 г. и показания нисък промил се дължи на това, че вечерта на 21.02.2023 г. имах гости, с които изпих 200 гр. ракия, като крайния час бе 21 ч. Аз съм 32 години във фирмата и на работното място не съм употребявал алкохол“.

Видно е от писмо с изх. № 67-00-231-1 от 08.08.2023 г. от председателя на Български институт по метрология, че анализатор за алкохол в дъха тип DINGO-E-010 не е от одобрен тип и не е вписан в регистъра на одобР.те за използване типове средства за измерване. Анализаторите за алкохол в дъха са средства за измерване, като съгласно Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол се пускат в употреба след одобряване на типа и първоначална проверка, и подлежат на последващи проверки на всеки шест месеца. Първоначалната и последващи проверки се извършват от Българския институт по метрология или лица, оправомощени от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Фирма КЕРАГОН ЕООД не е лице за проверка, оправомощено от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

Установява се от показанията на свидетеля Валерий Тончев Тончев, че работи при ответника на длъжност Ръководител отдел „Сигурност, видео наблюдение и контрол бази“. Свидетелят Тончев сочи, че имало издадена заповед на директора Иван Станчев за извършване на проверка на служителите за употреба на алкохол, за която им дали дрегер. Свидетелят Тончев сочи, че заедно с Емил Драгомиров около обяд извършили проверка за алкохол на служители в административната сграда на база Елешница. Свидетелят Тончев сочи, че на Б. А. пробата с дрегер извършил Емил Драгомиров, като показала 0.11 промила алкохол. Свидетелят Тончев сочи, че дрегерът бил калиброван, закупен и заведен в инвентаризацията на фирмата, като се взимал от сервис, който имал право да го калиброва и се използвал за срока, за който бил предвиден. Според свидетеля Тончев сервисът, който продавал дрегера бил оторизиран.

Видно е от заключението на съдебно-счетоводната експертиза на вещото лице Елена

Малинова, прието и неоспорено от страните, което съдът кредитира изцяло, че въз основа на проверените книжа и документи приложени към делото, направената проверка по първичните счетоводни документи в счетоводството на „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД вещото лице е установило, че: Брутното трудово възнаграждение на Б. Т. А. за пълен отработен месец, предхождащ месеца на прекратяване на трудовия договор, а именно м. февруари 2023 г. е било в размер на 2152,98 лв.. Размер на обезщетението по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от Кодекса на труда за периода от 23.03.2023 г. до 23.09.2023 г. - 6 месеца възлиза на 12917,88 лв. Неизползваният платен годишен отпуск от Б. Т. А. към датата на прекратяване на трудовото му правоотношение е в общ размер на 21 дни, от които 13 дни за 2022 г. и 8 дни за 2023 г. Размер на обезщетението по чл. 224, ал. 1 от Кодекса на труда за 21 работни дни възлиза на 2260,63 лв. Обезщетението по чл. 224 от Кодекса на труда е начислено в „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД през м. март 2023 г. за 18 работни дни в размер на 1667,68 лв. Начислен е данък за облагане доходите на физическите лица в размер на 10 % в размер на 166,77 лв. и е изплатена чиста сума в размер на 1500,91 лв. с РКО № 141 на 24.04.2023 година. Към датата на прекратяване на трудовото правоотношение на Б. Т. А. - 23.03.2023 г. е неизплатено трудовото му възнаграждение за м. март 2023 г. за 15 отработени дни, като сумата за изплащане е в размер на 1131,82 лв. Дължимото трудово възнаграждение за м. март 2023 г. в размер на 1131,82 лв. е изплатено на Б. Т. А. с РКО № 141 на 24.04.2023 година. Обезщетението по чл. 222, ал. 3 от Кодекса на труда на Б. Т. А. при прекратяване на трудовото му правоотношение е размера на брутното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца и възлиза на 12917,88 лв. С платежно нареждане от 23.05.2023 г. на Б. Т. А. е изплатена от „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД сума в размер на 11117,88 лв. с основание на превода „обезщетение 6 brutни заплати“.

При така описаната фактическа обстановка, съдът стигна до следните правни изводи:

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване на уволнението за незаконно и за неговата отмяна:

Дисциплинарната отговорност на работника/служителя е уредена с разпоредбите на чл. 186-199 КТ. Дисциплинарното наказание „уволнение“ се налага за извършени тежки нарушения на трудовата дисциплина, неизчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 190, ал. 1 КТ, при спазване на формална процедура от компетентния орган по чл. 192, ал. 1 КТ - работодателят или от определено от него лице или от друг орган, оправомощен от закон, с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага (чл. 195, ал. 1 КТ), като преди налагане на наказанието работодателят е длъжен да изслуша работника или служителя или да приеме писмените му обяснения и да събере и оцени посочените доказателства (чл. 193, ал. 1 КТ). При оспорване законността на извършено уволнение, в тежест на работодателя е да докаже, че е упражнил законосъобразно правото си на уволнение, а именно че соченото в заповедта за уволнение основание за прекратяване на трудовото правоотношение се е осъществило. Работникът има право да оспорва законността на уволнението пред съда и да

иска признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна. За да бъде законосъобразно прекратено от работодателя едно трудово правоотношение, е необходимо да са налице предпоставките, които пораждат потестативното му право на уволнение. Фактическият състав на последното в хипотезата на чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ включва следните елементи: 1/ виновно неизпълнение на трудовите задължения от страна на работника или служителя; 2/ съответствие между извършеното дисциплинарно нарушение и наложеното наказание; 3/ спазване на особените процедурни изисквания преди налагане на уволнението, свързани с изслушване на обясненията на дисциплинарно-отговорното лице, спазване на преклузивните срокове по чл. 194 КТ, мотивиране на уволнителната заповед, връчването ѝ и получаване на разрешение, респ. мнение на компетентни органи, в случаите при които такова се изисква. Спазването на посочената процедура е в доказателствена тежест на работодателя, който по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ следва да установи законосъобразността на уволнението на посоченото в заповедта основание, както и, че правото на уволнение е надлежно упражнено. Нарушаване на формалната процедура по извършване на уволнението е достатъчно основание за признаването му за незаконно, при което спорът не се разглежда по същество. Налице е изискване заповедта, с която се дисциплинарното наказание се налага, да бъде ясно мотивирана и по начин, че да са ясни съществените признаци на деянията от обективна страна, времето и мястото на извършването им. Особено съществено изискване към мотивирането на заповедта е ясното индивидуализиране с всичките му обективни и субективни признаци на извършеното нарушение, посочването на обстоятелствата, при които е извършено, както и времето на извършването му.

Съдът намира, че в случая работодателят е спазил формалните законови изисквания по отношение на процедурата за налагане на дисциплинарно наказание. Съдът намира, че процесната заповед отговаря на изискванията за мотивиране по чл. 195, ал. 1 КТ.

По въпроса за приложението на чл. 193, ал. 1 КТ и по конкретно относно съдържанието на искането на работодателя до ищеца за вземане на обяснения, следва да се има предвид, че работодателят не е длъжен да уведомява работника или служителя, че е започнал процедура по ангажиране на дисциплинарната му отговорност. Разпоредбата не съдържа правила за формално инициране на дисциплинарно производство, нито за форма на поканата на работодателя до работника/служителя за даване на обяснения за нарушение на трудовата дисциплина, нито за посочване в писмена покана, че тя следва да се счита за начало на дисциплинарно производство. С оглед същността на обясненията - средство за защита, чрез осъществяването на което се събират от наказващия орган и посочените от работника/служителя доказателства, което е необходимо за обективна преценка по повод на конкретно извършено нарушение, в т.ч. на тежестта му, от значение е достигането на отправената покана - писмена или устна - за даване на такива до адресата (Решение № 237 от 24.06.2010 г. на ВКС по гр. д. № 826/2009 г., IV г. о., ГК). Няма изискване за нарочно уведомяване относно започнала дисциплинарна процедура, което законодателят да е вменил в задължение на работодателя и да е основание за отмяна на наложено дисциплинарно

наказание (Решение № 322 от 5.05.2010 г. на ВКС по гр. д. № 301/2009 г., III г. о., ГК).

Съгласно императивното изискване на чл. 193, ал. 1 КТ обясненията следва да се получени/дадени преди налагане на дисциплинарното наказание от страна на работодателя, като работодателят може да изслуша служителя или да приеме писмените му обяснения. И в двата случая той следва да ги е поискал преди това, като практиката на съдилищата трайно приема, че в искането за даване на обяснения следва да се съдържа описание на нарушението, за което ще се търси дисциплинарната отговорност на служителя. Ищецът е дал писмени и устни обяснения, като му е предоставена възможност да се защити, а ищецът е заявил, че няма спомен да е работил с горепосочените файлове. В случая действията по даването на обяснение и издаването на заповедта са извършени на 27.02.2023 г., като формално е спазена процедурата по чл. 193, ал. 1 КТ.

Сочените в заповедта явяване на работника на работа в състояние, което не му позволява да изпълнява възложените му задачи, неспазване на правилата за здравословни и безопасни условия на труда и злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието на основание чл. 187, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 8 от КТ се обосновават само с наличие на алкохол в организма от 0,11 промила, установено с техническо средство - анализатор за алкохол DINGO E-010 при проверка на 22.02.2023 г.

Неоснователни са доводите на ответника във връзка с Решение № 52 от 6.03.2019 г. на ВКС по гр. д. № 3636/2018 г., IV г. о., ГК, тъй като същото се отнася за съвсем различна фактическа обстановка, установена концентрация от 1,51 промила и отказ от повторна проба на работника.

От събраните по делото доказателства не се установява ищецът да е осъществил твърдените в заповедта виновни действия на 22.02.2023 г., като не се установява последният да употребил алкохол по време на работа или преди това. Свидетелят Тончев сочи, че му дали дрегер, с който на 22.02.2023 г. отишли заедно с Емил Драгомиров и започнали да проверяват работниците в база Елешница. Ответникът не представя доказателства относно техническите характеристики на анализатора и начините за неговата употреба. Не се установява по какъв начин са вземани пробите от служителите и дали е използван същият анализатор за алкохол, за които е издаден протокол от 05.10.2022 г., като в представения доклад на 22.02.2023 г. не е посочен сериен номер на анализатор за алкохол DINGO E-010. На следващо място, дори и да е бил използван същият анализатор, от справката в БИМ се установява, че анализатор за алкохол в дъха тип DINGO-E-010 не е от одобрен тип и не е вписан в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване. С оглед това работодателят не доказва твърдяното нарушение на трудовата дисциплина - явяване на ищеца на работа след употреба на алкохол.

По тези изложени съображения съдът намира извършеното уволнение за незаконосъобразно, поради което същото следва да бъде отменено, а искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ - уважен.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на ищеца на заеманата от него длъжност:

Основателността на главния иск обуславя основателност и на акцесорния такъв с правно

основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, поради което ищецът следва да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „шофьор на специален тежкотоварен автомобил“ в „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ за осъждане на ответника да заплати обезщетение за времето, за което ищецът е останал без работа поради незаконното уволнение за периода от 23.03.2023 г. до 23.09.2023 г.:

Признаването на уволнението за незаконно и неговата отмяна пораждат за работодателя задължение да обезщети работника или служителя за вредите, претърпени в резултат на незаконното уволнение, изразяващи се в пропускането на възможност да получи трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа. Размерът на това обезщетение се съизмерява с brutното трудово възнаграждение, получено от работника или служителя за месеца, предхождащ уволнението или последното, получено от него brutно трудово възнаграждение (чл. 228, ал. 1 КТ). Вземането на работника или служителя на обезщетение по чл. 225 от КТ възниква в момента на уволнението, признато за незаконно и отменено и е изискуемо от деня, в който уволненият работник или служител е могъл да иска изпълнение. За неговото плащане законът не предвижда срок, поради което лихви за забава по чл. 86 от ЗЗД могат да се претендират от деня на поканата съобразно чл. 84, ал. 2 от ЗЗД. Ако покана не е отправена, лихви се дължат от деня, в който искът е предявен (Тълкувателно решение № 3 от 19.III.1996 г. по гр. д. № 3/95 г., ОСГК).

Съдът намира за основателен акцесорният иск за присъждане на обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ. През процесният период ищецът е останал без работа, като няма данни в трудовата му книжка същият да е постъпил на друга работа. Според заключението на вещото лице brutното трудово възнаграждение на Б. Т. А. за пълен отработен месец, предхождащ месеца на прекратяване на трудовия договор, а именно м. февруари 2023 г. е било в размер на 2152,98 лв. Размер на обезщетението по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от Кодекса на труда за периода от 23.03.2023 г. до 23.09.2023 г. - 6 месеца възлиза на 12917,88 лв.

Съдът счита, че правилно вещото лице е включило към brutното трудово възнаграждение начисляваното ежемесечно допълнително трудово възнаграждение „ДТВ РД 11/493“, съгласно Заповед № РД 11-493/15.11.2022г., тъй като същото има постоянен характер и представлява елемент на brutното трудово възнаграждение, служещо за определяне на тези обезщетения. Съдът намира, че относим е размерът към пълния отработен месец, предхождащ месеца на прекратяване на трудовия договор, а именно м. февруари 2023 г., като към този момент brutното трудово възнаграждение е било 2152,98 лв. (основна заплата от 1068 лева, клас прослужено време от 784,98 лева и соченото ДТВ РД 11/493 от 300 лева). Без правно значение са настъпили промени след това, в каквата насока са доводите на страните във връзка с заповед № РД-11-493-2/ 11.04.2023 г., с която се отменя допълнително трудово възнаграждение. Следва да се отбележи, че такава заповед № РД-11-493-2/ 11.04.2023 г. не е представена и приемана по делото.

Ищецът е понесъл вреди от оставането си без работа в размер на неполученото brutно трудово възнаграждение, в което именно се състоят подлежащите на репарирание пропуснати

ползи, които възлизат на 12917,88 лв.

С оглед това искът е основателен и доказан за пълния предявен размер на brutното трудово възнаграждение от 12917,88 лв., ведно със законна лихва от подаване на исковата молба до плащане на вземането.

По иска на основание чл. 224, ал. 1 КТ да се осъди ответникът да заплати на ищеца сумата от 2260,63 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск към датата на уволнението за 21 дни:

Съгласно чл. 224, ал. 1 КТ при прекратяване на трудовото правоотношение работникът или служителът има право на парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск, правото за който не е погасено по давност. Обезщетението по чл. 224, ал. 1 КТ се изплаща независимо от вида на основанията за прекратяване на трудовия договор. Съгласно чл. 224, ал. 2 от КТ обезщетението за неизползван платен годишен отпуск се изчислява по реда на чл. 177 КТ към деня на прекратяването на трудовото правоотношение, а именно за времето на платения годишен отпуск работодателят заплаща на работника или служителя възнаграждение, което се изчислява от начисленото при същия работодател среднодневно брутно трудово възнаграждение за последния календарен месец, предхождащ ползването на отпуска, през който работникът или служителът е отработил най-малко 10 работни дни. Според заключението на вещото лице неизползваният платен годишен отпуск от Б. Т. А. към датата на прекратяване на трудовото му правоотношение е в общ размер на 21 дни, от които 13 дни за 2022 г. и 8 дни за 2023 г. Размер на обезщетението по чл. 224, ал. 1 от Кодекса на труда за 21 работни дни възлиза на 2260,63 лв. Обезщетението по чл. 224 от Кодекса на труда е начислено в „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД през м. март 2023 г. за 18 работни дни в размер на 1667,68 лв. Начислен е данък за облагане доходите на физическите лица в размер на 10 % в размер на 166,77 лв. и е изплатена чиста сума в размер на 1500,91 лв. с РКО № 141 на 24.04.2023 година.

Предвид гореизложеното искът по чл. 224, ал. 1 КТ е основателен за сумата от 592,95 лева, обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, като следва да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 2260,63 лева, поради извършено плащане след подаване на исковата молба.

По иска по чл. 128 КТ за осъждане на ответника да заплати сумата от 1742,84 лева, представляваща неизплатено трудово възнаграждение за месец март 2023 г.:

Съгласно разпоредбата на чл. 128 КТ работодателят е длъжен да плаща в уговорените срокове на работника или служителя уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. Неизпълнението на това задължение в случая обуславя ангажирането на отговорността на. Според заключението на вещото лице към датата на прекратяване на трудовото правоотношение на Б. Т. А. - 23.03.2023 г. е неизплатено трудовото му възнаграждение за м. март 2023 г. за 15 отработени дни, като сумата за изплащане е в размер на 1131,82 лв. Дължимото трудово възнаграждение за м. март 2023 г. в размер на 1131,82 лв. е изплатено на Б. Т. А. с РКО № 141 на 24.04.2023 година.

С оглед гореизложеното искът по чл. 128 КТ да се заплати сумата от 1742,84 лева следва да бъде отхвърлен.

По иска по чл. 222, ал. 3 КТ да се осъди ответникът заплати на ищеца сумата от 12917,88 лева, представляваща обезщетение в размер на 6 месечни брутни заплати, дължимо от работодателя при прекратяване на трудовото правоотношение:

При прекратяване на трудовото правоотношение, след като работникът или служителът е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основанията за прекратяването, той има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, а ако е придобил при същия работодател или в същата група предприятия 10 години трудов стаж през последните 20 години - на обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца.

Обезщетение по тази алинея може да се изплаща само веднъж (чл. 222, ал. 3 КТ). Според заключението на вещото лице обезщетението по чл. 222, ал. 3 от Кодекса на труда на Б. Т. А. при прекратяване на трудовото му правоотношение е размера на brutното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца и възлиза на 12917,88 лв., а с платежно нареждане от 23.05.2023 г. на Б. Т. А. е изплатена от „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД сума в размер на 11117,88 лв. с основание на превода „обезщетение 6 брутни заплати“.

Предвид гореизложеното искът по чл. 222, ал. 3 КТ е основателен за сумата от 1800 лева, като следва да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 12917,88 лева, поради извършено плащане след подаване на исковата молба.

ОТНОСНО РАЗНОСКИТЕ:

При определяне размера на разноските съдът съобрази обстоятелството, че по делото са предявени два неочняеми иски (по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ и по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ) и четири очняеми иски (с цена 12917,88 лева по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ, 2260,63 лева по чл. 224, ал. 1 КТ; 1742,84 лева по чл. 128 КТ; 12917,88 лев апо чл. 222, ал. 3 КТ), като същите се дължат на ищеца само за уважената част от исковите, като на ответника също се дължат разноси с оглед отхвърлянето на част от исковите по чл. 224, ал. 1 КТ за обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за разликата над 592,95 лева до пълния предявен размер от 2260,63 лева; по чл. 128 КТ за сумата от 1742,84 лева, неизплатено трудово възнаграждение за месец март 2023 г.; по чл. 222, ал. 3 КТ за разликата над 1800 лева до пълния предявен размер от 12917,88 лева.

Видно е от представените договори за правна защита, че ищецът е заплатил за адвокатска защита в брой сумата от 4000 лева на 04.04.2023 г., 3000 лева на 03.06.2023 г. и 2000 лева на 20.08.2023 г. Направени са възраженията от ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В случая са предявени два неочняеми иски (по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ и по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ) и четири очняеми иски (с цена 12917,88 лева по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ, 2260,63 лева по чл. 224, ал. 1 КТ; 1742,84 лева по чл. 128 КТ; 12917,88 лева по чл. 222, ал. 3 КТ). Според чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения по дела за отмяна на уволнение и

възстановяване на работа възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ или към момента на определяне на възнаграждението по реда на чл. 2, а към момента минимална работна заплата е 780 лева според ПМС № 497/29.12.2022 г., считано 01.01.2023 г. Минималните адвокатски възнаграждение съобразно чл. 7, ал. 2 от същата наредба по предявените оценяеми иски са, както следва: 1562,61 лева, 526,06 лева, 474,28 лева и 1562,61 лева или общо 4125,56 лева. Висшият адвокатски съвет може да определи само минималните размери на адвокатските възнаграждения, но не и тези в случаите на чл. 78, ал. 5 ГПК. Поради това при прилагането на чл. 78, ал. 5 ГПК съдът не е ограничен с намаляването на разноските за адвокатско възнаграждение до трикратния минимален размер, а до минималния такъв, според Наредба № 1. /В този смисъл Опр. № 91/21.10.2009 г. по т.д. № 305/2009 г. на ВКС, II ГО, Опр. № 74/07.02.2011 г. по ч.гр.д. № 46/2011 г. на ВКС, IV ГО, Опр. № 269/04.05.2011 г. по ч.гр.д. № 155/2011 г. на ВКС, IV ГО/. Съдът приема, че са налице условията на чл. 78, ал. 5 ГПК и с оглед фактическата и правна сложност на делото размерът на това възнаграждение следва да бъде намален от 9000 лева на 5686 лева. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден заплати на ищеца сумата от 2917 лева, представляващи направени разноски върху уважената част от исковете. Ответникът има право на поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение, определено на 360 лева на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 23, т. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да бъде осъден заплати на ответника сумата от 175 лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение върху отхвърлената част от исковете.

Правораздаването по трудови дела е безплатно за работниците и служителите, независимо дали са ищци или ответници /чл. 359 КТ/. Те не заплащат такси и разноски по производството - държавна такса, разноски за свидетели, експертизи и други. Безплатността се простира само върху държавните такси и другите разноски за производството - за назначаване на вещи лица, за призоваване на свидетели, за издаване на съдебни удостоверения и други подобни, в рамките на всички редовни трудови съдебни производства. Когато искът бъде уважен разноските се понасят от работодателя, а когато бъде отхвърлен таксите и разноските остават за сметка на държавния бюджет. Съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 6 ГПК, когато делото е решено в полза на лице, освободено от държавна такса или от разноски по производството, осъденото лице е длъжно да заплати всички дължащи се такси и разноски. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ВСС по сметка на РС Елин Пелин държавна такса в размер на 772,43 лв. (160 по неоценяемите и 612,43 лева върху уважените част от оценяемите иски), както и 300 лева за вещо лице.

С оглед на изложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ уволнението на Б. Т. А., ЕГН *****, извършено на основание чл. 192 вр. чл. 187, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 8 и чл. 188, т. 3 КТ със заповед № РД-11-163/21.03.2023 г. на изпълнителния директор на „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ Б. Т. А., ЕГН *****, на заеманата преди уволнението длъжност „шофьор на специален тежкотоварен автомобил“ в „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД.

ОСЪЖДА „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД - ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: град София 1618, район Витоша, бул. „Цар Б. III“, № 215, ет. 4, да заплати на Б. Т. А., ЕГН *****, с адрес: с. Елешница, общ. Елин Пелин, обл. София, ул. „Христо Ботев“ № 42, сумата от: 12917,88 лв. (дванадесет хиляди деветстотин и седемнадесет лева и осемдесет и осем стотинки), обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ в размер на brutното трудово възнаграждение за времето, за което ищецът е останал без работа поради незаконното уволнение за периода от 23.03.2023 г. до 23.09.2023 г., ведно със законна лихва от подаване на исковата молба до плащане на вземането; 592,95 лв. (петстотин деветдесет и два лева и деветдесет и пет стотинки), обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ за неизползван платен годишен отпуск, ведно със законна лихва от подаване на исковата молба до плащане на вземането; 1800 лв. (хиляда и осемстотин лева), обезщетение по чл. 222, ал. 3 КТ, ведно със законна лихва от подаване на исковата молба до плащане на вземането; както и 2917 лв. (две хиляди деветстотин и седемнадесет лева), представляващи направени разноски за адвокатско възнаграждение върху уважената част от исковите, като ОТХВЪРЛЯ исковите: по чл. 224, ал. 1 КТ за обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за разликата над 592,95 лева до пълния предявен размер от 2260,63 лева; по чл. 128 КТ за сумата от 1742,84 лева, неизплатено трудово възнаграждение за месец март 2023 г.; по чл. 222, ал. 3 КТ за разликата над 1800 лева до пълния предявен размер от 12917,88 лева.

ОСЪЖДА Б. Т. А., ЕГН *****, с адрес: с. Елешница, общ. Елин Пелин, обл. София, ул. „Христо Ботев“ № 42 да заплати на „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД - ЕИК, със седалище и адрес на управление: град София 1618, район Витоша, бул. „Цар Б. III“, № 215, ет. 4, сумата от 175 лв. (сто седемдесет и пет лева), разноски за юрисконсултско възнаграждение върху отхвърлената част от исковите.

ОСЪЖДА „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД - ЕИК, със седалище и адрес на управление: град София 1618, район Витоша, бул. „Цар Б. III“, № 215, ет. 4, да заплати в полза на ВСС по сметка на РС Елин Пелин държавна такса в размер на 772,43 лв. (седемстотин седемдесет и два лева и четиридесет и три стотинки), както и 300 лева (триста лева) за вещо лице на основание чл. 78, ал. 6 ГПК.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от 05.09.2023 г. пред Софийски окръжен съд на основание чл. 315, ал. 2 КТ.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____